

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Naționalismul în cadrul spiritualității creștine

Astăzi își dispută în politică superioritatea două idealuri, două direcții, cari se numesc pe scurt: stânga și dreapta.

Idealul stângii e unul limitat în orizontul pur material. Stânga vrea să vadă pe fiecare om sătul, la fel de sătul cu toți ceilalți; să mănânce toți la fel, să se îmbrace toți la fel, să fie onorați toți la fel și să poruncească toți la fel.

Ce trece peste aceasta puțin o interesează. Problema economică odată rezolvată în senzul amintit, raiul s'a pogorât pe pământ și nu mai are nici un înțeles să mai vorbim de altul. Din mulțimea de dorințe cari se zbat în sufletul omenesc, stânga vede numai una: pe aceea de-a mânca, de-a se sătura, de-a mânca la fel cu toții și totdeauna cât îi trebuie.

Filosofia stângii oricât ar fi de savantă în termeni, nu trece peste preocuparea de economic. «Domnia proletariatului» e idealul din urmă al filosofiei marxiste.

Intre democrația dusă la extrem și între comunism există o mare apropiere din punctul de vedere al concepției despre viață. De aceea ele s'au întovărășit azi în ceea ce se cheamă «Frontul popular». E drept că democrația ține la cât mai nestingherita libertate individuală, iar comunismul nu pune nici un preț pe libertate, dar aceasta e numai o deosebire de tehnică, de mijloc prin care înțeleg aceste două să realizeze același postulat,

același ultim ideal de egalitate și bună stare economică.

Se înțelege că creștinismul nu e cu totul indiferent față de cele materiale și față de idealul egalității între oameni. Dumnezeu a așezat pe om în mijlocul naturii fizice ca s'o stăpânească și să-și extragă din ea hrana necesară trupului. Intre trupul nostru și natura fizică se petrece continuu un proces de schimb. Trupul nostru nu se poate menține decât primind fără întrerupere elemente materiale din afară și eliminându-le apoi după anumite prefaceri. Dumnezeu ne-a lăsat să fim într'o comuniune indisolubilă cu natura, cu universul fizic, tocmai pentru a nu-l disprețui, pentru a nu ne desinteresa de el.

Dar ultimul scop al omului nu este numai înlăturarea pedicilor din calea acestui proces necesar de schimb, numai crearea condițiilor în cari acest proces să se desfășoare cât mai lesne. Ființele umane nu sânt numai niște piese mecanice din universul material. Menținerea trupului, și anume tocmai printr'o intercomuniune continuă cu natura, e numai un mijloc pentru ca spiritul omenesc să poată activa pentru realizarea unor idealuri mai înalte, să poată face eforturi cât mai mari de depășire, de ridicare spre lumea valorilor morale și spirituale.

Iar ca omul să facă eforturi serioase spre aceste valori, ele trebuie interpretate în lumina eternității. Fără credința într'o viață eternă nici un

efort de aici nu are preț suficient și nu te poate antrena adânc și durabil. Numai eternitatea dă preț eforturilor noastre de aici oricât de mici ar fi ele și în oricare domeniu ar fi realizate. Scopurile spre cari tindem în viața aceasta n'au valoare serioasă decât dacă străpung bolta cerului și se prelungesc în eternitate.

Nu cred că s'a creat ceva mare pe pământ fără credința în prelungirea eternă a vieții proprii și fără conștiința vie în cel ce-a realizat-o că stă și va sta veșnic cu fapta lut sub privirea lui Dumnezeu.

Credința în eternitatea vieții proprii e rădăcina oricărei spiritualități mari. Ea nu condiționează numai o spiritualitate, pe cea religioasă, alături de care mai pot fi și altele, cum afirmă dl Rădulescu-Motru în cartea recentă «Românismul», ci e rădăcina unică a oricărei spiritualități adevărate.

Astăzi, în politică, în fața stângii ostilă total acestor aspirații din sufletul omenesc, se ridică în toate țările un naționalism care dogorește în elanul său tocmai de această credință în destinul spiritual al neamului, interpretat în lumina eternității.

Din timpurile de demult de când împărații se socoteau așezați de Dumnezeu pentru a-i sluji Lui în funcțiunea lor, n'a mai fost în mișcările politice atâta convingere despre destinul oarecum religios al neamului ca în naționalismul cel nou.

Intre naționalismul veacului trecut și cel de azi e o mare deosebire. În parte a văzut această deosebire și dl Rădulescu-Motru în cartea amintită. Naționalismul veacului trecut n'avea nimic spiritual în el; el con-

cepa națiunea geografic, extensiv, ca o grupă de oameni ca toți ceilalți, doar lingvistic și geografic deosebiți. El nu lupta pentru altceva decât pentru libertate ca supremul ideal național. Azi naționalismul pleacă dela convingerea, dovedită și științific, despre caracterul specific al fiecărui neam și din credința într'o misiune spirituală proprie a neamului tău. Azi naționalismul nu mai are ca scop libertatea, înțeleasă oarecum fizic, ci dezvoltarea însușirilor specifice ale neamului propriu, realizarea spiritualității tale proprii, cu convingerea că această spiritualitate are o valoare eternă.

Naționalismul de azi vorbește de Dumnezeu, ca ziditor al neamului din care faci parte și ca ajutor în dezvoltarea tipului de spiritualitate cu care l-a înzestrat. Naționalismul de azi e conștient că neamul slujește lui Dumnezeu atunci când prin muncă încordată își desvoaltă însușirile sale proprii.

Biserica nu poate decât să se bucure de această resurrecție a spiritului și a idealurilor spirituale în politică, iar preoțimea e datoare să ajute din toate puterile mișcarea naționalistă creștină, combătând ideile materialiste, atee și internaționaliste ale stângii.

În special la orașe, între muncitorii momiți ușor de stânga cu idealuri atât de gastronomice, preoțimea are un rol îndoit de important.

Dr. D. STĂNILOAE

* FOIȘOARA *

Despre căminul cultural și rolul preotului în cadrele lui

[6] de IOAN MIHAIL BRANEA

Ziua cărții ar trebui cel puțin de 3 ori pe an instituită. „Înainte de Crăciun cu cărți potrivite pentru sărbătorile mari ale iernii, — calendare, cântece și colinde, povestiri și legende religioase. Înainte de Paști cu cărți de gospodărie agricolă, cărți mici și ieftine despre pomi și flori, despre toată gospodăria legată de pământ. O altă zi ar fi a sfinților împărați Constantin și Elena, sau a marilor apostoli Petru și Pavel cari stau la începutul vieții și culturii creștine.”¹ În ea se va vorbi de însemnătatea cărții, se vor citi bucăți alese, se va asculta prin radio cuvântul dela centru, se vor împărți cărți și reviste, se va vizita expoziția de cărți și dacă se poate se va rula un film sau se va juca o piesă din care să învețe fiecare rolul mare al cărții în viață. Poți chiar aranja de mai înainte un concurs între săteni cu premii spre a ve-

¹ Idem pg. 106.

dea cine a citit mai mult și felul cum au prins ei lucrurile scrise. În sala căminului (celor ce iau parte la concurs) le vei da următoarea temă: Ce-ați cetit anul acesta și ce carte v'a plăcut mai mult? De ce v'a plăcut? — Aci vei vedea spiritul de discernământ al țaranului în arta cititului, spirit ce trebuie uneori îndreptat. Și cu copii să aranjezi acest concurs și să serbarea (dându-le să exercite câteva puncte din program-cântare și declamare). Premiile le împărți tuturor în această zi.

Ziua sădării pomilor (săptămâna după praznicul Mariei Egiptencei) iară trebuie serbată de tot satul în pădure sau la câmp. Ea va fi deschisă cu binecuvântarea lui Dumnezeu. După slujbă va urma cuvântul preotului, iar imediat după el un cântec fie religios, fie cu caracterul zilei. O lectură nu prea lungă (d. ex. din „Pădurile noastre” de I. Simionescu, sau „Cartea grădinilor” și „Cartea pădurilor” de Ap. Culea, sau „Robinsonii Bucegilor” și „Vraja Bucegilor” de Nestor Urechia, sau „Oameni dela munte” de S. Mehedinți etc.). O declamare potrivită urmată de un cântec bătrânesc în care să se glorifice pădurea (din gură, instrument sau la patefon). Se vor sădi apoi puieții ce s'au adus și după aceea premiarea sătenilor, cari au grădinile

cele mai îngrijite și mai frumoase în sat, cu cărți, reviste, ziare și instrumente agricole sau cu pomi. La urmă de tot va urma muzică (lăutari), jocuri naționale și sociale, concursuri, întreceri etc. împreunate cu ospăț pe iarbă verde. Să fim prudenți ca petrecerea să nu degenereze, ci să urmeze același ritm cu care s'a început. Astfel concepută, ziua pomilor va fi o serbare de înfrățire a satului.

Ziua economiei (31 Octomvrie) în care se va arăta țaranului modul cum să se economisească ceva și locul unde să-și plaseze ce-a adunat. Tot aci se va vorbi de cooperatie, consum, asociații forestiere, industriale, economice etc. Se va insista asupra adevărului etern: cheia vieții e economia.

Ziua apărării naționale va fi momentul potrivit în care vom face să defileze prin fața ochilor sufletuștii ai sătenilor eroii noștri morți pe câmpul de onoare. Vei arăta spiritul de jertfă ce trebuie să-l aibă orce cetățean și pe care să-l dea când i se cere. Vei promova curajul în fața morții. Totul să încadrăm în cântece, imne și poezii eroice. Să îndemnăm pe sătean să jertfească din puținul ce-l are când i se cere pentru înarmarea țării. Să-i descriem icoana viitorului război citindu-i chiar pagini

nile cărților în care el se descrie. Vom arăta mijloacele de apărare contra gazelor etc.

Momente pentru dezvoltarea eroismului ne furnizează toate sărbătorile naționale, dimpreună cu aniversările nașterii sau ale morții conducătorilor noștri. Pentru ajungerea scopului cu care s'au instituit ele, preotul le va aranja într'un program nimerit. Ca regulă generală în schițarea programului se va urmări acest calapod: Cântec patriotic sau religios. Declamare. O conferință, cu referință la actul ce se serbează. Cântec patriotic. Lectură despre acest eveniment, Declamare și cântec. Unde se poate, se va aranja o piesă sau un film ce se încadrează în caracterul zilei. — Înainte de desfășurarea programului în fața sătenilor și-a oficialităților se va servi un Te-Deum sau parastas (după cum e cazul).

Să nu uităm ziua erollar. Ea e prilejul când ne putem aduce mai bine aminte de frații noștri morți pentru același ideal: unirea tuturor românilor. Ea, „va începe cu o slujbă și cu pomenirea acelor cari dorm în locuri ce nu trebuie să se uite. Pomenirea trebuie să se facă într'o deslușită predică pentru eroi.

Dela biserică satul în procesie, cu steaguri și cu tot ce are mai frumos or-

O adresă a Sf. Sinod către ministerul instrucțiunii. — Sf. Sinod a trimis ministerului instrucțiunii o adresă în care se ocupă de lipsa educației morale și religioase a tineretului dovedită mai ales prin ultimele asasinat. Răul provine din faptul că profesorii sânt recrutați fără avizul Bisericii, cum s'a petrecut cazul cu profesorul Constanțescu-Iași.

În concluzie, Sf. Sinod roagă pe dl ministru Dr. C. Angelescu să avizeze la modificarea legii învățământului superior în ce privește organizarea facultăților de teologie. Recrutarea profesorilor să se facă strict cu aprobarea Bisericii. Chiriarhia să aibă deslegare a se ocupa de buna funcționare a facultăților de teologie și de creștinăscă educare a studenților, avizându-se la măsuri disciplinare împotriva profesorilor și studenților cu deprinderi imorale, sau amorale.

Pelerinajii. La mănăstirea din comuna Cioara, prot. Sebeșului, se va face, în 8 Septembrie, un mare pelerinaj, în care credincioșii, iubitori de altarul Domnului, nu vor uita să ajute cu obolul lor terminarea sfântului locaș al mănăstirii aflătoare sub coperiș.

— Alt pelerinaj se face de ziua Crucii 14 Septembrie c., la Maglavit. Plecarea dela Sibiu va fi Sâmbătă după amiază în 12 Septembrie. Prețul dus întors, cu plecare din Sibiu, este 320 lei.

E și război religios. Un renumit ziarist portughez din Lisabona, înapoiat după 20 de zile petrecute în nordul Spaniei, își publică impresiile, făcând un jalnic tablou asupra situației din regiunile vizitate, unde astăzi stăpânește mizerie și desnădejde. În sate numeroase nu mai există, decât femei și copii. Bărbații, porniți la luptă, s'au schimbat în ucigași fioroși, și trec prin orașe și sate fluturând în vânt drapele pe care sânt zugrăvite crani și oase încrucișate și cântând cântece de moarte. Războiul civil din Spania — spune mai departe gazetarul portughez — este mai mult decât o simplă revoluție politică socială; este și un război religios... După veacuri de catolicism și de educație morală condusă pe de-a întregul de biserică (Romei), reacțiunea este groznică...

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

ganizat, — cor sau fanfară, — va merge la cimiter ori la monumentul închinat din pietate celor ce s'au dus. Acolo un cuvânt viu, răscolitor, pios, un imn, un cor și o ingenucherie sânt de ajuns. Serbarea va fi precedată în ajun de lecturi la școală și în așezămintele culturale (d. ex. din: M. Lungianu „Mucenicii neamului“, N. Bartzaria „Suflete de viteji“, M. Sadoveanu „Cu ochii la cer“ etc.).²

Ziua apelor, acolo unde are chenarul potrivit (râu, fluviu sau mare) trebuie serbată. Ea se va așeza în una din Duminecile din a doua jumătate a lunii Iunie. Programul va fi format din o slujbă religioasă, o conferință despre însemnătatea apei, foloasele ei, mijloacele prin cari se pot scoate din ea bogățiile, însemnătatea înolului, vâsliului etc. Vor urma cântece și poezii marinărești și pescărești, lectură (din „Cartea apelor“ de Ap. D. Culea, „Cartea Dunării“ de Jean Bart etc.) iar la urmă concursuri de înot, (lungime, rezistență, iuțeală, frumusețe etc.) și de vâsliu cu tinerii dela 14—19 ani sau 18—30 de ani. Lor se va decerna de către Liga Navală prin cămin cărți și diplome speciale.

Tot într'un program special să fie încadrată ziua muncii — mai ales unde sânt muncitori. Să facem din ea un moment nu de anarhie bolșevică, ci de un creștinism adevărat.

Să nu uităm ziua laptelui, a florilor și mulțimea acestor sărbători speciale pe care să le pindem într'un program frumos

Pe urmele unui pelerinaj

Sărbătoarea bisericească S. Proroc Ilie (20 Iulie) este hramul și ziua pelerinajului obișnuit la Mănăstirea din Românești-Făget, zidită lângă apa vindecătoare a Izvorului Miron.

Mănăstirea, ce se înalță într'un centru curat românesc și ortodox, este cercetată anual de zeci de mii de credincioși cari aleargă cu adâncă curcucie să asculte sfințele slujbe aducătoare de mângăere, liniște, putere, sănătate și întărirea credinței strămoșești.

În vecinătatea mănăstirii se află izvorul cu o apă bogată, albastră cristalină și radiatoare de acid carbonic și alte elemente, pe care și știința medicală le declară ca vindecătoare.

Anul trecut, conducând un pelerinaj la această mănăstire, am rămas deplin mulțumit de Sf. servicii în sobor, celebrate de preoții tractului în frunte cu părintele protopop octogenar Sebastian Olariu din Făget.

Nu se poate aprecia, prin grai sau scris, ce influență profund răscolitoare are o astfel de misiune asupra poporului care într'adevăr azi însetează după apa cea vie promisă de Mântuitorul Hristos.

Oameni necăjiți, încercați de soarte, bolnavi declarați incurabili de știința omenească, maniaci, oameni păcătoși, la aparență incorijibili, se întorc de aici schimbați, de multe ori vindecați, și totdeauna mângăiați și cu virtutea nădejzii înmugurită.

Un exemplu din câteva pe care le știu: Goț Iancu din B. a avut o rană provenită dintr'o schijă de șrapnel. A fost în multe spitale, până și în Viena, dar rana a rămas deschisă 15 ani. Crede nestrămutat că apa dela Izvorul Miron, i-a vindecat complet rana ce a rămas atâta timp refractară încercărilor medicale.

O notă discordantă cu spiritul de evlavie și reculegere, ce domnea după sfințele servicii, — o constituia «nedeea», sau «ruga», cum o numesc localnicii, organizată în acest timp și loc de tineretul comunelor din jur. Muzică, lăutari, jocuri, strigături, băutură amețitoare etc. făceau impresie ce nu cadra nici cu spiritul zilei, nici cu locul menit pentru preocupări spirituale. Toți vedeau că nu e bine ce se face, totuși păstrau obiceiul, de dragul tradiției.

În acest an lucrul s'a schimbat cu totul: Nici muzică, nici joc, nici chiui-

ce să influențeze în bine pe săteni. Aci să premiem cele mai frumoase produse ale lor.

Ziua copilului trebuie iar organizată. Ea să fie în aerul liber, în natură. Acolo tot satul va auzi glorificându-se razimul bătrânelor, al satului și al neamului: copilul. O conferință va arăta ce este copilul, rolul lui în viață, datorile față de el etc. Se va vorbi și pentru copii, vorbire ce să le intre la inimă (într'o formă povestitoare). Vor cânta, se vor juca atunci, vor spune poezii, vor auzi cântece la patefon, li se vor citi bucăți alese, li se vor spune povești frumoase, vor mânca împreună, se vor lega cu toții sub bolta cerului într'o prietenie ce să nu se mai strice niciodată. Numai atunci se va face apropierea celor mari cu sufletul lor, când ei vor fi apreciați după valoarea ce-o poartă 'n ei, când vād în conducători oameni ce le doresc numai bine. Momentul cel mai potrivit e acesta.

Ziua mamei să fie momentul în care să aducem glorie acelor dela care ne avem viața, acelor care până la moarte nu cunosc decât sbucium, grijă, spaimă și trudă pentru copii și casă. În ea se vor organiza serbări frumoase cu următorul program: Cântec (o rugăciune), conferință, declamare, cântec („mama“ etc.). Lectură din scrierilor noștri despre mamele lor. Citirea celei mai bune lucrări din concursul dat la școala primară cu subiectul: «Mama mea». Premiera celei mai bune lucrări și a celei mai bogate familii în copii. Cântec. Cu această ocazie se va crea și cu-

Probleme-Recensii-Comentarii

Cercu pastoral. — Credincioșii filiei Almășel, — comună situată printre dealuri — au avut o mare bucurie sulletească Duminecă, 16 August 1936, când dimineața la ora 9 preoțimea cercului religios Zam, din protopopiatul Dobrei, s'a prezentat la conferință, în smeritul lor sat. Au fost prezenți preoții: Solomon Giurcoane din loc, Adam Lăzărescu din Zam, Remus S. Haneș din Fintoag și Milionor Furdui din Tei.

S'a servit utrenia și sfânta liturghie în sobor, dându-se răspunsurile liturgice de cantorii din loc și parohiile învecinate. La priceasnă a predicat părintele Milionor Furdui, despre datoria creștinilor de a ierta greșalele semenilor noștri, iar la finea sf. liturghii părintele Adam Lăzărescu, a conferențiat despre viața Maicii Domnului. Credincioșii, prezenți în mare număr, au ascultat cu viu interes ambele cuvântări, după care, mulțumiți, s'au întors la casele lor.

Programul de după masă a fost rezervat pentru conferința intimă a preoților. Pr. S. Giurcoane a conferențiat despre: „Unificarea cultului divin“, documentând cele expuse cu probe liturgice. La critică au luat parte toți preoții, iar la sfârșit Pr. A. Lăzărescu, președintele cercului, și-a făcut observațiunile asupra criticilor susținute și a lucrării. Mulțumeste, în numele preoților, Pr. S. Giurcoane pentru munca depusă la interesanta și bine documentata lucrare, precum și pentru buna primire ce a arătat-o întotdeauna față de preoțimea acestui cerc.

Coresp.

— În vara aceasta, preoțimea Branului de jos a ținut două cercuri religioase.

turi, nici băutură alcoolică n'au fost îngăduite — de organele bisericești în înțelegere cu cele civile, — fapt pentru care merită toată lauda și recunoștința pelerinilor cari veniseră pentru închinare, nu pentru joc.

Să dea Domnul ca în urma acestui fapt plin de înțelegere a cerințelor timpului, faima Mănăstire și Izvorul să crească an de an, îndemnând pe tot mai mulți închinători să cerceteze locul de reculegere, deși cam dosit și la periferie, totuși mai liniștit și mai plin de misticism.

Pr. Dr. Rom. E. Iacob

Primul s'a ținut în 20 Iulie la biserică din *Sohodol*. După terminarea serviciului divin, săvârșit în sobor. preotul Ioan Lascu din Poarta-Bran a predicat despre: „Ce trebuie să prăznuim, Sâmbăta sau Dumineca?“

Al doilea cerc pastoral s'a ținut în Poarta-Bran, în 16 August unde, la priceasnă, a predicat Pr. Valer Beleuță din Poiana Mărului. După serviciul divin a vorbit Pr. Ion Lascu din parohie despre: „Comunism și creștinism“, arătând, cu potrivite exemple, absurditatea doctrinei comuniste și pericolul ce-l prezintă ideile comuniste pentru credința creștină. Această conferință a fost ascultată cu viu interes de mulțimea de credincioși adunată, în majoritate intelectuală, sezoaniști veniți din diferite părți ale țării.

La sfârșit, s'a făcut un parastas pentru odihna marinarilor căzuți în războiul pentru întregirea neamului. La fel și pentru preoții răposați din cuprinsul cercului.

Asistent.

Indemn cumințe în problema cuvintelor licențioase. — Sf. Apostol Pavel, ca unul care printr'o minune deosebită s'a deșertat de toată vrăjmășia ce purta lui Hristos și s'a umplut de duh sfânt și de dragoste către Dumnezeu și oameni, poartă în faptele sale, ca și în spusele sale, un dram din eternitate. Sfaturile lui, izvorâte cu menire locală și încadrate în anumit timp, poartă pecetea care depășește vremelnicul, ele străbat veacurile, se înfrățesc cu existența servind drept cele mai superioare cărări ale vieții omenești.

Poposind căutători pe marginea scrisului Sf. Pavel, ne vom convinge de adâncă lui pătrundere a genului omenească. Măestru analist, înzestrat cu răbdare de botanist, el a pătruns în sufletul omenească până în cele mai adânci cute, pentru a-și da seamă de toate metehnele care se culbăresc și stâlcesc spiritualitatea în om. Cu această cunoaștere topografică a realității omenești, sfaturile lui sânt de talia celui mai iscusit strateg. —

Cuvântul este o tovarășie de silabe, o manifestare externă a gândurilor omenești, prin care se face posibilă comunicarea între oameni și înaintarea vieții spirituale.

Pentru noi cari nu facem teatru, nici muzică, n'are importanță dicțiunea sau muzicalitatea cu care cineva rostește cuvîn-

boale, păcate etc. De n'ai cinematograful, să cauți cât mai repede să-l câștigi jertfind tot ce poți. Precum flămândul pentru o bucată de pâine ar fi în stare să facă orice, așa și tu pentru cinematograful să alergi, să lucrezi pentru a-l câștiga, spre a hrăni la vreme pe ceice te așteaptă.

Să folosești și radiofonia cât se poate de mult, mai ales acum când se organizează de post al nostru de emisiune programe speciale pentru săteni („ora satului“, Dumineca) și pentru tineret și copii („ora copilului“ Joia). Ea suplinește multe neajunsuri pe cari le întâmpinăm, fiind de un real și neprețuit folos pentru orice preot care vrea să fie adevărat misionar. „Prin radiofonie prindem cântecul pregătit dela centru și toată frumusețea muzicii de acolo și din orice centru al țărilor europene. Ascultăm conferențieri, misionari, predicatori, mari profesori, literați, savanți, oameni de știință și de stat, ascultăm apoi comunicări, sfaturi, înștări, piese de teatru, opere, sfaturi, concerte și tot fel de festivalități muzicale.“¹ Cu un cuvânt, un aparat de radio într'un cămin înlocuește orice gol din activitatea lui, gol ce nu poate fi împlinit fie din lipsă de timp sau alte motive.

b) Sănătatea.

Iată o parte unde ai iarăși de lucru, dar pentru îmbunătățirea căreia nu trebuie să pornești la o schimbare bruscă, ci lentă. Țăranul este mai greoi, și toată acțiunea noastră pornită fără chibzuială ar da eșec.

¹ Mugur și Voiculescu, op. cit. pg. 194.

² Gh. D. Mugur, Art. și op. cit. pg. 109.

